

N:o 4.

Ank. till Riksd. Kansli d. 1 April 1871, kl. 2 e. m.

Memorial, i anledning af återremiss i vissa delar af Bevillnings-Utskottets Betänkande N:o 2, angående allmänna bevillningen.

Riksdagens Andra Kammare har till Utskottet återförvisat de i berörda betänkande under punkterna N:is 1 och 2 framställda förslag, nemligen "att § 9 mom. 1 af Bevillnings-stadgan må erhålla följande förändrade lydelse: Bank, jernvägs- och kanal-bolag, der bolagets rörelse drifves, vare sig vid hufvud-, afdelnings- eller kommissions-kontor eller vid större och mindre stationer"; samt, och i följd häraf, "att sista punkten af § 27 må få lyda: och bör sådant utdrag beträffande bank, jernvägs- och kanal-bolag utvisa denna vinst, fördelad på hvar och ett af bolagets särskilda kontor eller stationer." Då likväl dessa förslag endast beröra frågan om den ort, der bevillning bör påföras, och icke kunna anses medföra förändring i grunderna för någon bevillning, sättet för deras tillämpning eller bevillningens fördelning till utgörande, samt sålunda enligt 63 § Riksdags-ordningen genom Första Kammarens beslut redan hafva förfallit, läser någon åtgärd i anledning af ifrågavarande återremiss icke kunna af Utskottet vidtagas; hvilket Utskottet får för Andra Kammaren anmäla.

Stockholm den 29 Mars 1871.

På Utskottets vägnar:

Gust. af Ugglas.

Reservation:

af Herr *J. F. Geijer*: "Om Bevillnings-Utskottets Betänkande, som med 10 röster mot 9 beslöts, skulle godkännas, har Riksdagen ej fattat bestämdt beslut, *Bih. till Riksd. Prot. 1871. 5 Saml. 1 Afd. 4 Häft.*

ty Riksdagens Andra Kammare har ej bestämt om innehållet af 9 och 27 §§ af den Bevillnings-stadga, som för år 1872 kommer att utfärdas. Bevillnings-förordningen är nemligen ingen civillag, i afseende på hvilken gäller, att det förblifver vid det gamla till dess öfverensstämmande beslut om ändring fattas af båda Kamrarne, utan dess stadganden gälla blott under den regleringsperiod, för hvilken de uppgöras. Ny Bevillnings-förordning måste därför uppgöras hvarje riksdag, om den äfven göres lika med den gamla. Regeringsformen föreskrifver därför i 71 §: att frågor rörande grunderna för någon bevillning, *sättet för deras tillämpning* eller bevillningens *fördelning* till utgörande, i hvilka Kamrarne stadna i olika beslut, som ej varda sammanjemkade, skola afgöras genom gemensam votering. Det är sålunda icke grundlagens mening att, sedan ena Kammaren förkastat ett förslag, detta skall anses förfallet och sålunda Medkammaren icke ens få fatta beslut. Den ifrågasatta förändringen af 9 § rör en bestämmelse i andra artikeln, hvilken innehåller sammanfattningen af bestämmelserna om inkomstbevillningens fördelning, och måste sålunda anses röra sättet för grundernas tillämpning och bevillningens fördelning till utgörande, hvilket visas bäst deraf, att 1870 års Bevillnings-Utskott (se dess Betänkande N:o 3, pag. 4) och åtskilliga pröfningskomitéer hafva en åsigt om sättet för dess tillämpning, men Kammarrätten och Kongl. Maj:t hafva en annan. Denna paragrafs innehåll i 1872 års Bevillningsstadga kan således ej mot grundlagens tydliga bud anses hafva blifvit genom Första Kammarens beslut afgjord, utan måste den Andra Kammaren äfven beredas tillfälle att derom fatta definitivt beslut. Bevillnings-Utskottets skyldighet hade därför varit, att i förevarande Betänkande uppmana Riksdagens Andra Kammare att äfven i fråga om 9 och 27 §§ af den nya Bevillnings-förordning, som för år 1872 kommer att utfärdas, fatta beslut. Då så ej skett, får jag deremot anmäla min reservation“.

Häruti instämna Herrar *F. A. Forssbeck, G. Hægström, Pehr Ericsson* och *J. W. Lundqvist*.